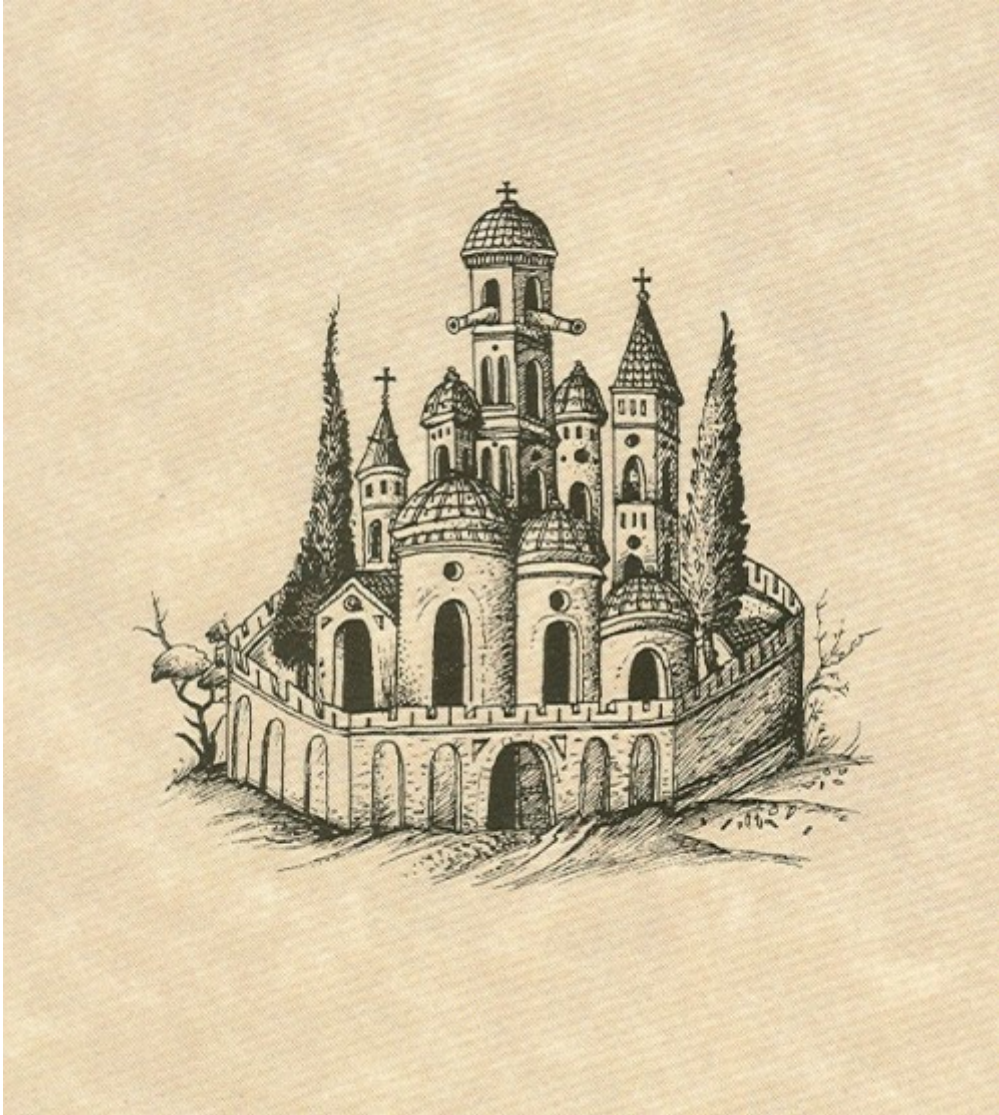
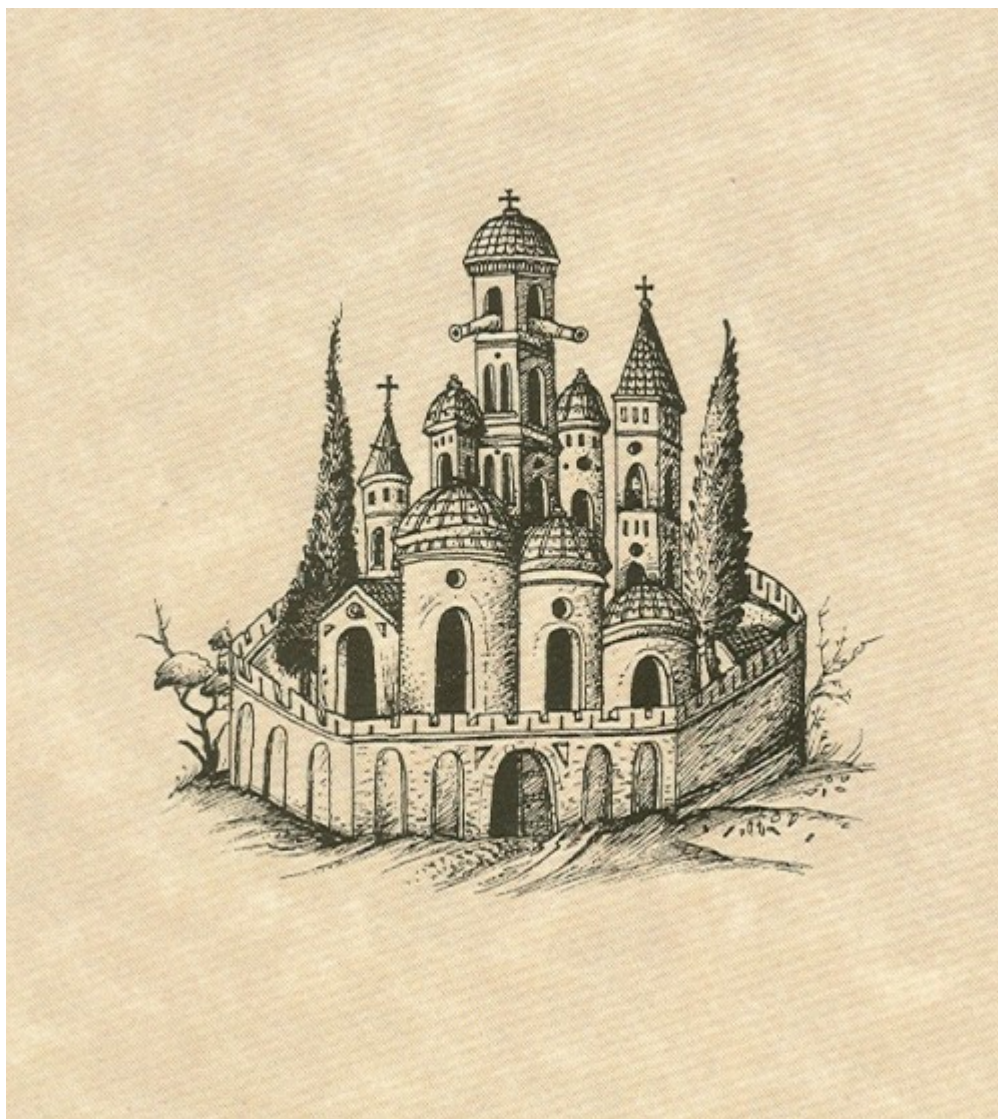

Άγιος Νικόλαος Επίσκοπος Αχρίδος ο Βελιμίροβιτς: Το θάρρος και η πίστη πάντα θάβονται στον ίδιο τάφο!!!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες -
Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Η ψευδοεπιστήμη και η ψευδοθεολογία εχθρεύονται την πίστη, γιατί η ψευδοεπιστήμη δημαγωγεί εναντίον της πίστης, και η ψευδοθεολογία δημαγωγεί εναντίον της επιστήμης. Η ψευδοεπιστήμη παίρνει τις χείριστες και πρωτογενείς μορφές της πίστης, αυτές τονίζει σαν πίστη γενικώς, αυτές κριτικάρει και αυτές αρνείται. Η ψευδοθεολογία πάλι έχει μάτια μόνο για καταχρήσεις των επιστημονικών εφευρέσεων και ανακαλύψεων, γενικεύει αυτές τις καταχρήσεις και αρνείται την επιστήμη. Τον τελευταίο αιώνα εξελίχθηκαν σημαντικά οι φυσικές και οι τεχνολογικές επιστήμες. Οι σοβαροί άνθρωποι αυτό το χρησιμοποίησαν για εμπάθυνση, ενώ οι γραφικοί για να κάνουν πιο ρηχή τη ζωή. Λόγω αυτού του πλουτισμού της επιστήμης οι σοβαροί έγιναν σοβαρότεροι, ενώ οι γραφικοί γραφικότεροι. Οι σοβαροί δεν βλέπουν την αλήθεια διπλή, μια στην επιστήμη, μια δεύτερη στην πίστη, αλλά αισθάνονται αρμονία μεταξύ του ενός και του άλλου. Οι γραφικοί απολαμβάνουν τις περιττές φιλονικίες, και τονίζοντας πάντα την αυθάδεια μπροστά στη λογική σκέψη, δημιουργούν αξία για τον εαυτό τους από το

ότι με την επιστήμη αντιλέγουν στην πίστη ή, αντίθετα, με την πίστη αντιλέγουν στην επιστήμη.

Η υγιής πίστη δεν αντιλέγει ποτέ προς την πραγματική επιστήμη ούτε η πραγματική επιστήμη αρνείται την υγιή πίστη. Μόνο οι αρρωστημένες μορφές και του ενός και του άλλου είναι υπερβολικές και ακραίες. Η πίστη μου στον Θεό δεν με εμποδίζει στο να αναγνωρίσω και να υιοθετήσω όλη την πραγματική επιστήμη από το άλφα έως το ωμέγα. Η επιστήμη μου όμως λαμβάνει σε διαύγεια και πληρότητα και ορμή, εάν τη φωτίσω και τη ζεστάνω με υγιή πίστη. Να ξέρετε ότι όταν ένας επιστήμονας ξεσηκώνεται εναντίον της πίστης εν ονόματι της επιστήμης, αυτός ξεσηκώνεται εναντίον της χειρίστης μορφής της πίστης εν ονόματι της κάλλιστης επιστήμης. Και όταν ένας θεολόγος ξεσηκώνεται εναντίον της επιστήμης εν ονόματι της πίστης, αυτός ξεσηκώνεται ενάντια επιστήμης οι σοβαροί έγιναν σοβαρότεροι, ενώ οι γραφικοί γραφικότεροι. Οι σοβαροί δεν βλέπουν την αλήθεια διπλή, μια στην επιστήμη, μια δεύτερη στην πίστη, αλλά αισθάνονται αρμονία μεταξύ του ενός και του άλλου. Οι γραφικοί απολαμβάνουν τις περιττές φιλονικίες, και τονίζοντας πάντα την αυθάδεια μπροστά στη λογική σκέψη, δημιουργούν αξία για τον εαυτό τους από το ότι με την επιστήμη αντιλέγουν στην πίστη ή, αντίθετα, με την πίστη αντιλέγουν στην επιστήμη.

Η υγιής πίστη δεν αντιλέγει ποτέ προς την πραγματική επιστήμη ούτε η πραγματική επιστήμη αρνείται την υγιή πίστη. Μόνο οι αρρωστημένες μορφές και του ενός και του άλλου είναι υπερβολικές και ακραίες. Η πίστη μου στον Θεό δεν με εμποδίζει στο να αναγνωρίσω και να υιοθετήσω όλη την πραγματική επιστήμη από το άλφα έως το ωμέγα. Η επιστήμη μου όμως λαμβάνει σε διαύγεια και πληρότητα και ορμή, εάν τη φωτίσω και τη ζεστάνω με υγιή πίστη. Να ξέρετε ότι όταν ένας επιστήμονας ξεσηκώνεται εναντίον της πίστης εν ονόματι της επιστήμης, αυτός ξεσηκώνεται εναντίον της χειρίστης μορφής της πίστης εν ονόματι της κάλλιστης επιστήμης. Και όταν ένας θεολόγος ξεσηκώνεται εναντίον της επιστήμης εν ονόματι της πίστης, αυτός ξεσηκώνεται ενάντια στη μέγιστη κατάχρηση και μέγιστη επιζήμια μορφή της επιστήμης εν ονόματι της κάλλιστης πίστης. Η καλύτερη επιστήμη όμως στέκει στην τέλεια αρμονία με την καλύτερη πίστη. Ενώ οι κάλλιστοι ποτέ δεν φιλονικούν, οι κάλλιστοι καταλαβαίνονται και αγαπιούνται. Οι μικροί φιλονικούν και τρώγονται, και ηδονίζονται με τη φιλονικία και τις τριβές. Όμως, η φιλονικία και οι τριβές της ψευδοπίστης και της ψευδοεπιστήμης ταλαντεύουν πολλές άπλες ψυχές στην πίστη. Και όταν ταλαντευτεί, η πίστη τους αγωνίζεται για επιβίωση. Και συχνά ο αγώνας τελειώνει με ήττα της πίστης. Η ήττα της πίστης σημειώνει το θρίαμβο του σκότους και της κακίας μέσα στους ανθρώπους.

Υπάρχει και μια άλλη αιτία, λόγω της οποίας η πίστη μέσα στους ανθρώπους υπομένει ήττα, είναι η κοινωνική αδικία. Ένας άνθρωπος κοιτάζει τον ουράνιο θόλο στολισμένο με πύρινα φώτα και η πίστη του λάμπει και τον ζεσταίνει σαν φλόγα. Όταν όμως κοιτάζει και την αδικία, που κάνει ένας άνθρωπος στον άλλον, η πίστη του μουδιάζει σαν φλόγα κάτω από τη νεροποντή. Κάποια κόμματα των εργατών στον κόσμο, διαμαρτυρόμενα εναντίον της άδικης μοιρασιάς του πλούτου στη γη, βρίσκουν αναγκαίο να διαμαρτύρονται και εναντίον της πίστης. Τούτη η διαμαρτυρία των εργατών ενάντια στην πίστη μέχρι ενός σημείου είναι και δικαιολογημένη. Είναι δικαιολογημένη τόσο όσο αναφέρεται σε διαστρεβλωμένες μορφές της πίστης, που έβαλαν τον εαυτό τους στην ταπεινή υπηρεσία του καπιταλισμού και οι οποίες στηρίζουν μια οφθαλμοφανή οικονομική αδικία, κάτω από την οποία αναστενάζουν και πεθαίνουν χιλιάδες και εκατομμύρια ανθρώπων. Όμως, αυτή η διαμαρτυρία όχι μόνο είναι αδικαιολόγητη αλλά και ανόητη όταν αναφέρεται στην πίστη γενικώς. Είναι αδικαιολόγητη, επειδή είναι άδικη, και ανόητη, επειδή μ' αυτήν από τον καλύτερο φίλο δημιουργείται εχθρός. Ο καλύτερος φίλος των φτωχών και των καταπιεσμένων σ' αυτό τον κόσμο είναι η πίστη. Εάν οι φτωχοί και οι καταπιεσμένοι σ' αυτό τον κόσμο θέλουν να κάνουν έναν επιτυχημένο αγώνα εναντίον των καταπιεστών τους, πρέπει να τον κάνουν στο όνομα του Θεού και της δικαιοσύνης του Θεού. Ένα πράγμα είναι μεγάλο και μεγαλειώδες, όταν ο Θεός είναι η βάση του. Να επικαλούνται την αδελφοσύνη και την ανθρωπιά, χωρίς να πιστεύουν στο Θεό, μπορούν μόνο εκείνοι, που είναι πλανημένοι ή εκείνοι στους οποίους δεν υπάρχει καμία συσχέτιση μεταξύ του μυαλού και της γλώσσας. Να μην πιστεύεις στη δικαιοσύνη του σύμπαντος και να ζητάς τη γήινη δικαιοσύνη είναι το ίδιο με το να μην πιστεύεις, ότι ο ήλιος μπορεί να φωτίσει τη γη και να ζητάς να τη φωτίσει μια απλή πέτρα.

Η κοινωνική αδικία μας στενοχωρεί όλους και μας πονά και μας ρίχνει σε σκοτεινές σκέψεις και κατατρώγει την αισιοδοξία μας και θολώνει το βλέμμα μας προς τον ουρανό. Και μόνο η σκέψη της κοινωνικής αδικίας, κάτω από την οποία μια ανθρώπινη ζωή υποφέρει, μπορεί να έχει την ενέργεια του ανέμου της ερήμου, που όλα μπροστά του τα μαραζώνει. Μπροστά από τούτο τον άνεμο της ερήμου μαραζώνεται και η πίστη μας. Όπως το πράσινο χόρτο που κάτω από το δρεπάνι την ώρα του θερισμού ξεραίνεται και μαυρίζει, έτσι και η πίστη μας μπροστά από το γεγονός της κοινωνικής αδικίας απλώνεται στο νεκροκρέβατο και πεθαίνει.

Γιατί εκείνος που δουλεύει να πεθάνει από την πείνα; Γιατί η ζωή πολλών να είναι ένα παρατεταμένο μαρτύριο, ενώ η ζωή μερικών μια παρατεταμένη γιορτή; Γιατί να υποφέρει ο δίκαιος; Γιατί ο σοφός να είναι παραγκωνισμένος και ταπεινωμένος μπροστά στον ανόητο; Γιατί αυτός που κάνει το αγαθό να βιώνει αχαριστία; Γιατί

ο ταπεινός να ζει πάντα στη σκιά του υπερήφανου; Γιατί η ασωτία να έχει τόσο μεγάλες και λαμπερές κατοικίες, ενώ η αρετή να δυσκολεύεται πάντα μέσα στα εργαστήρια των μαραγκών της Ναζαρέτ και στα στενά κελιά; Γιατί τον ήρωα να τον σπρώχνουν με τους αγκώνες τους οι φοβητσιάρηδες πίσω, αφού η θέση του είναι μπροστά; Γιατί όλα αυτά, εάν υπάρχει ο δίκαιος Θεός;

Κάτω από το βάρος τούτων των ερωτήσεων το ψυχικό θάρρος πολλών ξεπέφτει, και όπου δεν υπάρχει θάρρος, δεν υπάρχει ούτε η πίστη. Όταν ξεπέφτει το θάρρος, ξεπέφτει και η πίστη, όταν το θάρρος πεθάνει, πεθαίνει και η πίστη. Το θάρρος και η πίστη πάντα θάβονται στον ίδιο τάφο.

Πηγή: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Αργά βαδίζει ο Χριστός*, Εκδ. Εν πλω.